

মধুবন

“সফলতাৰ তৰাৰ বিশেষত্বসমূহ”

আজি জ্ঞান-সূৰ্য, জ্ঞান-চন্দ্ৰমাই নিজৰ জিলিকি থকা তৰামণ্ডলক চাই আছেইক। সেয়া হৈছে আকাশৰ ত'ৰা আৰু এয়া হ'ল ধৰণীৰ তৰা। সেয়া প্ৰকৃতিৰ সন্ধ্যা আৰু এয়া পৰমাত্ম-তৰা, আত্মিক তৰা। সেই তৰাবোৰো ৰাতিহে প্ৰকট হয়, এয়া আত্মিক তৰা, জ্ঞানৰ-তৰা, জিলিকি থকা তৰাবোৰো ব্ৰহ্মাৰ ৰাতিৰ সময়তে প্ৰকট হয়। সেই তৰাবোৰে ৰাতিক দিন কৰি নোতোলে, কেৱল সূৰ্যই ৰাতিক দিন কৰি তোলে। কিন্তু তোমালোক তৰাসকল জ্ঞান-সূৰ্য, জ্ঞান-চন্দ্ৰমাৰ সৈতে সংগী হৈ ৰাতিক দিন কৰি তোলা। যিদৰে প্ৰকৃতিৰ তৰামণ্ডলত অনেক প্ৰকাৰৰ তৰা জিলিকি থকা দেখা যায়, সেইদৰে পৰমাত্ম তৰামণ্ডলতো ভিন্ন ভিন্ন প্ৰকাৰৰ তৰা জিলিকি থকা দেখা পোৱা গৈছে। কোনোবা সমীপৰ তৰা কোনোবা দূৰণিৰ তৰাও আছে। কোনোবা যদি সফলতাৰ তৰা কোনোবা আকৌ আশাৰ তৰা। কোনোবা এক স্থিতিৰ আৰু কোনোবা স্থিতি সলনি কৰোঁতা হয়। সেই তৰাবোৰে স্থান সলনি কৰে, ইয়াত স্থিতি সলনি হয়। যিদৰে প্ৰকৃতিৰ তৰামণ্ডলত নেজালতৰা (ধূমকেতু) আছে অৰ্থাৎ প্ৰতিটো কথাত, প্ৰতিটো কাৰ্যত “এইটো কিয়”, “এইটো কি”- এনেকৈ সুধি থকা (প্ৰশ্নৰ) নেগুৰধাৰী অৰ্থাৎ প্ৰশ্ন কৰোঁতা নেজালতৰাও আছে। যিদৰে প্ৰকৃতিৰ নেজালতৰাৰ প্ৰভাৱ পৃথিৱীৰ ওপৰত অশুভ বুলি মনা হয়, সেইদৰে বাৰে বাৰে সুধি থকাসকলে এই ব্ৰাহ্মণ পৰিয়ালত বায়ুমণ্ডল গধুৰ কৰি দিয়ে। সকলো অনুভৱী হোৱা। যেতিয়া নিজৰ প্ৰতিও সংকল্পত ‘কি’ আৰু ‘কিয়’ৰ নেগুৰ লাগি যায় তেন্তে মন আৰু বুদ্ধিৰ স্থিতি নিজৰ প্ৰতি গধুৰ হৈ যায়। তাৰ লগতে যদি কোনো সংগঠনৰ মাজত বা সেৱাৰ কাৰ্যৰ প্ৰতি কিয়, কি, এনেকুৱা, কেনেকুৱা,... - এই প্ৰশ্নসূচক চিনৰ শাৰীৰ নেগুৰ লাগি যায় তেতিয়া সংগঠনৰ বাতাবৰণ বা সেৱাফেটৰ বাতাবৰণ তৎক্ষণাত গধুৰ হৈ যায়। গতিকে নিজৰ ওপৰত, সংগঠন বা সেৱাত প্ৰভাৱ পৰি যায় নহয়। লগতে কোনো প্ৰকৃতিৰ তৰা ওপৰৰ পৰা তললৈ থহিও পৰে, তেতিয়া কি হৈ যায়? পাথৰ। পৰমাত্ম-তৰাবোৰৰ মাজতো যেতিয়া নিশ্চয়, সম্বন্ধ বা স্ব-ধাৰণাৰ উচ্চ স্থিতিৰ পৰা অৱনমিত হৈ যায় তেতিয়া পাথৰ বুদ্ধিৰ হৈ যায়। কেনেকৈ পাথৰ বুদ্ধিৰ হৈ যায়? যিদৰে পাথৰত যিমানই পানী নাঢ়ালা পাথৰ গলি নাযায়, ৰূপ সলনি হৈ যায় কিন্তু গলি নাযাব। পাথৰৰ একো ধাৰণ নহয়। সেইদৰে যেতিয়া পাথৰ বুদ্ধিৰ হৈ যায় তেতিয়া সেই সময়ত যিমানই, কোনো ভাল কথাৰ উপলব্ধি নকৰোৱা কিয় উপলব্ধি নকৰে। যিমানই জ্ঞানৰ পানী নাঢ়ালা কিন্তু সলনি নহ’ব। কথা (পৰিস্থিতি) সলনি হৈ থাকিব কিন্তু নিজে সলনি নহ’ব। ইয়াকে পাথৰ বুদ্ধিৰ হৈ যোৱা বুলি কোৱা হয়। গতিকে নিজে নিজক সোধা - এই পৰমাত্ম-তৰামণ্ডলৰ তৰাবোৰৰ মাজত মই কোনবিধ তৰা হওঁ?

সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ তৰা হৈছে সফলতাৰ তৰা। সফলতাৰ তৰা অৰ্থাৎ যিয়ে সদায় নিজৰ প্ৰগতিত সফলতাৰ অনুভৱ কৰি থাকে অৰ্থাৎ নিজৰ পুৰুষাৰ্থৰ বিধিত সদায় সহজে সফলতাৰ অনুভৱ কৰি থাকে। সফলতাৰ তৰাৰ সংকল্পতো নিজৰ পুৰুষাৰ্থৰ প্ৰতিও কেতিয়াও “গ’ম নাপাওঁ এয়া হ’ব নে নহয়”, “কৰিব পাৰিম নে নোৱাৰিম”- এই অসফলতা অংশমাত্ৰও নাথাকিব। যিদৰে শ্লোগান আছে- সফলতা জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ হয়, সেইদৰে নিজৰ প্ৰতিও সদায় সফলতা অধিকাৰৰ ৰূপত অনুভৱ কৰিব। অধিকাৰৰ পৰিভাষাই হৈছে পৰিশ্ৰম নকৰাকৈয়ে, নিবিচৰাকৈয়ে প্ৰাপ্ত হোৱা। সহজে আৰু স্বতঃ প্ৰাপ্ত হোৱা - ইয়াকে কোৱা হয় অধিকাৰ। সেইদৰে এটা হৈছে - নিজৰ প্ৰতি সফলতা, দ্বিতীয়তে - নিজৰ সম্বন্ধ-সম্পৰ্কত আহি, ব্ৰাহ্মণ আত্মাই হওঁক বা লৌকিক পৰিয়াল বা লৌকিক কাৰ্যৰ সম্বন্ধত, সকলো সম্বন্ধ-সম্পৰ্কত, সম্বন্ধত আহি, সম্পৰ্কত আহি যিমানই কঠিন কথা নহওঁক সফলতাৰ অধিকাৰৰ আধাৰত সহজ অনুভৱ কৰিব অৰ্থাৎ সফলতাৰ প্ৰগতিত আগবাঢ়ি গৈ থাকিব। অৱশ্যে হয়, সময় লাগিব পাৰে কিন্তু সফলতাৰ অধিকাৰ প্ৰাপ্ত হ’বই। সেইদৰে, স্থূল কাৰ্য বা অলৌকিক সেৱাৰ কাৰ্যত অৰ্থাৎ দুয়োটা ক্ষেত্ৰৰ কৰ্মত সফলতাৰ নিশ্চয় বুদ্ধিসকল বিজয়ী হৈ থাকিব। ক’ৰবাত ক’ৰবাত পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীনো হ’ব লাগিব, ব্যক্তিসকলৰ বাবে সহনো কৰিব লাগিব কিন্তু সেয়া সহন কৰাতো উল্লিখিত ৰাস্তা হৈ যাব। পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন হৈ, পৰিস্থিতি স্ব-স্থিতিৰ উৰণ্ত কলাৰ সাধন হৈ যাব অৰ্থাৎ প্ৰতিটো কথাতে সফলতা স্বতঃ সহজ আৰু অৱশ্যেই প্ৰাপ্ত হ’ব।

সফলতাৰ তৰা, ইয়াৰ বিশেষ চিন হৈছে - কেতিয়াও নিজৰ সফলতাৰ অভিমান নহ’ব, বৰ্ণনা নকৰিব, নিজৰ গীত নাগাব কিন্তু যিমানই সফলতা যিমানই নম্ৰ স্বভাৱৰ, গঠনমূলক, নিৰ্মল স্বভাৱৰ হ’ব। আনে তেওঁৰ গীত গাব কিন্তু

তেওঁ সদায় পিতাৰ গুণ গাব। সফলতাৰ তৰাই কেতিয়াও প্ৰশ্নসূচক চিহ্ন নলগাব। সদায় বিন্দু ৰূপত স্থিত হৈ থাকি প্রতিটো কাৰ্যত আনকো 'নাটকৰ বিন্দু' স্মৃতি উদয় কৰাই, বিঘ্ন-বিনাশক কৰি, সমৰ্থ কৰি সফলতাৰ লক্ষ্যৰ সমীপত আনি থাকিব। সফলতাৰ তৰাই কেতিয়াও হৃদৰ সফলতাৰ প্ৰাপ্তিক দেখি প্ৰাপ্তিৰ স্থিতিত বহুত আনন্দ আৰু পৰিস্থিতি আহিলে বা প্ৰাপ্তি কিছু কম হ'লে তেন্তে আনন্দও কম হৈ যাব - এনেকৈ স্থিতি পৰিৱৰ্তন কৰোঁতা নহ'ব। সদায় বেহদৰ (সীমাহীন) সফলতামূৰ্ত হ'ব। একৰস, এক শ্ৰেষ্ঠ স্থিতিত স্থিত হ'ব। বাহিৰৰ পৰিস্থিতি বা কাৰ্যত বাহিৰৰ ৰূপত আনে অসফলতা অনুভৱ কৰিলেও সফলতাৰ তৰাই অসফলতাৰ স্থিতিৰ প্ৰভাৱত নাই সফলতাৰ স্ব-স্থিতিৰ দ্বাৰা অসফলতাকো পৰিৱৰ্তন কৰি ল'ব। এয়া হৈছে সফলতাৰ তৰাৰ বিশেষত্ব। এতিয়া নিজকে সোধা মই কোন হওঁ? কেৱল আশাবাদী হওঁ নে সফলতা-স্বৰূপ হওঁ। আশাবাদী হোৱাটোও ভাল, কিন্তু কেৱল আশাবাদী হৈ চলা, প্ৰত্যক্ষ সফলতাৰ অনুভৱ নকৰা, ইয়াত কেতিয়াবা শক্তিশালী, কেতিয়াবা নিৰাশ..... এয়া তল-ওপৰ হোৱাটোৰ বেছিকৈ অনুভৱ কৰে। যিদৰে কোনো কথাত যদি বেছি তল-ওপৰ হয় তেতিয়া ক্লান্ত হৈ যোৱা নহয়। গতিকে ইয়াতো আগবাঢ়ি গৈ থাকোতে ক্লান্তিৰ অনুভৱে নিৰাশ কৰি দিয়ে। গতিকে নিৰাশাবাদীতকৈ আশাবাদী হোৱাতো ভাল, কিন্তু সফলতা-স্বৰূপৰ অনুভৱ কৰোঁতা সদায় শ্ৰেষ্ঠ হয়। বাৰু। শুনিলা - তৰামণ্ডলৰ কাহিনী? কেৱল মধুবনৰ 'হল' তৰামণ্ডল নহয়, বেহদৰ ব্ৰাহ্মণ সংসাৰেই তৰামণ্ডল হয়। বাৰু।

আহি উপস্থিত হোৱা সকলো নতুন সন্তান, নতুনো হয় আৰু পুৰণিও বহুত আছে কিয়নো অনেক কল্পৰ হোৱা, গতিকে অতি পুৰণিও হোৱা। গতিকে নতুন সন্তানসকলৰ নতুন উৎসাহ-উদ্দীপনা মিলন উদযাপন কৰাতো নাটকত নিৰ্ধাৰিত ধৰণে পূৰ্ণ হ'ল। বহুত উৎসাহিত হৈ থাকিলা নহয়। যাওঁ যাওঁ... ইমান উৎসাহ আছিল যে নিৰ্দেশনাও নুশুনিল। মিলনৰ আনন্দত মগন হৈ আছিল। কিমান কলা - কমকৈ আহা, কমকৈ আহা, কোনোবাই শুনিল। জানো? বাপদাদাই নাটকৰ প্রতিটো দৃশ্যক দেখি হৰ্ষিত হয় যে ইমানবিলাক সন্তান আহিবলগীয়াই আছিল সেইকাৰণে আহি গ'ল। সকলো সহজে পাই আছা নহয়? কঠিনটো নহয়? এয়াও নাটক অনুসৰি, সময় অনুসৰি আখৰা চলি আছে। সকলো আনন্দিত হোৱা নহয়? কঠিনক সৰল কৰি তোলাঁতা হোৱা নহয়? সকলো কাৰ্যতে সহযোগ দিবা, যি নিৰ্দেশনা পোৱা তাত সহযোগী হ'বা অৰ্থাৎ সহজ হ'বা। যদি সহযোগী হোৱা তেন্তে 5 হাজাৰো সমাহিত হৈ যায় আৰু সহযোগী নহ'লে অৰ্থাৎ বিধিপূৰ্বক নচলিলে তেতিয়া 5 শকো সমাহিত কৰা কঠিন হয়, সেইবাবে দাদীসকলক নিজৰ এনেকুৱা খতিয়ান (ৰেকৰ্ড) দেখুৱাই যাবা যাতে সকলোৰে অন্তৰৰ পৰা এইটোৱে ওলায় যে 5 হাজাৰ, 5 শৰ সমানে সমাহিত হৈ আছিল। ইয়াকে কোৱা হয় কঠিনক সহজ কৰা। গতিকে সকলোৱে নিজৰ খতিয়ান ভালকৈ ভৰাইছা নহয়নে? চাৰ্টিফিকেট (প্ৰমাণ-পত্ৰ) ভাল পাই আছা। এনেকৈয়ে সদায় আনন্দিত হৈ থাকিবা আৰু আনন্দিত কৰিবা, তেতিয়া সদায় চাপৰি বজাই থাকিব। খতিয়ান ভাল, সেইবাবে চোৱা, নাটক অনুসৰি দুবাৰ মিলিত হৈছা! এয়া নতুনৰ আতিথ্য নাটক অনুসৰি হৈ গৈছে। বাৰু।

সৰ্বদা আত্মিক সফলতাৰ শ্ৰেষ্ঠ তৰাবোৰক, সদায় একৰস স্থিতিৰ দ্বাৰা বিশ্বক প্ৰকাশিত কৰোঁতা, জ্ঞান-সূৰ্য, জ্ঞান-চন্দ্ৰমাৰ লগত সদায় থাকোঁতা, সদায় অধিকাৰৰ নিশ্চয়েৰে নিচা আৰু নম্ৰ স্থিতিত থাকোঁতা, এনেকুৱা পৰমাত্ম-তৰামণ্ডলৰ সকলো জিলিকি থকা তৰাবোৰক জ্ঞান-সূৰ্য, জ্ঞান-চন্দ্ৰমা বাপদাদাৰ আত্মিক স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

পাৰ্টীৰ লগত সাক্ষাৎ

(1) নিজক সদায় নিৰ্বিঘ্ন, বিজয়ী ৰত্ন বুলি ভাবানে? বিঘ্ন অহা, এয়াতো ভাল কথা কিন্তু বিঘ্নই যাতে পৰাজিত নকৰে। বিঘ্ন অহা অৰ্থাৎ সদাকালৰ বাবে শক্তিশালী হোৱা। বিঘ্নকো এটি মনোৰঞ্জনৰ খেল বুলি ভাবি পাৰ কৰা- ইয়াক কোৱা হয় নিৰ্বিঘ্ন বিজয়ী। গতিকে বিঘ্নলৈ ভয়তো নকৰা? যেতিয়া পিতাৰ সংগ আছে তেন্তে ভয়-ভীত হোৱাৰ কোনো কথাই নাই। কোনোবা অকলে থাকিলে ভয় কৰে। কিন্তু যদি কোনোবা লগত থাকে তেন্তে ভয় নকৰে, বাহাদুৰ হৈ যায়। গতিকে য'ত পিতাৰ সংগ আছে ত'ত বিঘ্নই ভয় খাব নে তোমালোকে ভয় খাবা? সৰ্বশক্তিমানৰ আগত বিঘ্ন কি হয়? একোৱে নহয় সেইবাবে বিঘ্ন এটি খেল যেন লাগে, কঠিন নালাগে। বিঘ্নই অনুভৱী আৰু শক্তিশালী কৰি দিয়ে। যি সদায় পিতাৰ স্মৃতি আৰু সেৱাত লাগি আছে, ব্যস্ত হৈ আছে, তেওঁলোক নিৰ্বিঘ্ন হৈ থাকে। যদি বুদ্ধি ব্যস্ত হৈ নাথাকে তেন্তে বিঘ্ন বা মায়া আহে। যদি ব্যস্ত হৈ থাকে তেন্তে মায়াও কাষৰিয়া হৈ যাব। নাহিব, গুছি যাব। মায়াইও জানে যে এওঁ মোৰ সংগী নহয়, এতিয়া পৰমাত্মাৰ সংগী। গতিকে কাষৰিয়া হৈ যাব। অগণন বাৰ বিজয়ী হৈছা, সেইবাবে বিজয় প্ৰাপ্ত কৰাতো ডাঙৰ কথা নহয়। যিটো কাম অনেকবাৰ কৰা হৈছে, সেয়া সহজ লাগে। গতিকে অনেকবাৰ বিজয়ী। সদায় সন্তুষ্ট হৈ থাকোঁতা হোৱা নহয়? মাতাসকল সদায় আনন্দিত হৈ থাকানে? কেতিয়াবা নাকান্দাতো? কেতিয়াবা এনেকুৱা কোনো পৰিস্থিতি আহি গ'লে

কান্দিবানে? বৰ সাহসী (বাহাদুৰ) হোৱা। পাণ্ডৱে মনততো নাকান্দা? এইটো “কিয় হ’ল”, “কি হ’ল”- এনেকৈ নাকান্দাতো? পিতাৰ হৈও যদি সদায় আনন্দিত হৈ নাথাকা তেন্তে কেতিয়া থাকিবা? পিতাৰ হোৱা মানে সদায় আনন্দিত হৈ থকা। দুখো নাই আৰু দুখত কান্দিবাও। সকলো দুখ দূৰ হৈ গ’ল। গতিকে নিজৰ এই বৰদানক সদায় স্মৃতিত ৰাখিবা। বাৰু।

(2) নিজক এই আত্মিক বাগিছাৰ আত্মিক-গোলাপ বুলি ভাবানে? যিদৰে সকলো ফুলৰ মাজত গোলাপ ফুল সুবাসৰ কাৰণে প্ৰিয় হয়। গতিকে সেয়া হ’ল গোলাপ আৰু তোমালোক হ’লা আত্মিক গোলাপ। আত্মিক গোলাপ অৰ্থাৎ যাৰ সদায় আত্মিক সুবাস থাকে। আত্মিক সুবাসযুক্তসকলে য’তেই চায়, যাকেই চায় তেন্তে আত্মাক চাব, শৰীৰক নাচাব। নিজেও সদায় আত্মিক স্থিতিত থাকিব আৰু আনকো আত্মা ৰূপতহে দেখিব। ইয়াকে কোৱা হয় আত্মিক গোলাপ। এইখন পিতাৰ বাগিছা। যিদৰে পিতা উচ্চতকৈও উচ্চ, সেইদৰে বাগিছাও উচ্চতকৈও উচ্চ যি বাগিছাৰ বিশেষ শোভা আত্মিক গোলাপ - তোমালোক সকলো হোৱা আৰু এই আত্মিক সুবাসেৰে অনেক আত্মাৰ কল্যাণ কৰোঁতা হোৱা।

আজি বিশ্বত যি জটিলতা আছে, তাৰ কাৰণেই হৈছে যে পৰস্পৰক আত্মা ৰূপত নাচায়। দেহ-অভিমানৰ কাৰণে সকলো সমস্যাৰ সৃষ্টি হৈছে। দেহী-অভিমानी হৈ গ’লে সকলো সমস্যা সমাপ্ত হৈ যাব। গতিকে তোমালোক আত্মিক গোলাপ বিশ্বত আত্মিক সুবাস বিয়পোৱাৰ নিমিত্ত হোৱা, এনেকুৱা নিচা সদায় থাকেনে? কেতিয়াবা এটা কেতিয়াবা বেলেগ নহয়। সদায় একৰূপ স্থিতিত শক্তি থাকে। স্থিতি সলনি হ’লে শক্তি কম হৈ যায়। সদায় পিতাৰ স্মৃতিত থাকি য’তেই সেৱাৰ সাধন আছে, সুযোগ লৈ আগবাঢ়ি যোৱা। পৰমাত্ম-বাগিছাৰ আত্মিক গোলাপ বুলি ভাবি আত্মিক সুবাস বিয়পাই থাকা। কিমান মিঠা আত্মিক সুবাস যি সুবাস সকলোৱে বিচাৰে! এই আত্মিক সুবাসে অনেক আত্মাৰ লগতে নিজৰো কল্যাণ কৰে। বাপদাদাই দেখিবলৈ পায় যে কিমান আত্মিক সুবাস ক’লৈকে বিয়পাই থাকে? অলপো যদি ক’ৰবাত দেহ-অভিমান মিহলি হয় তেন্তে আচল (অ’ৰিজিনেল) নহ’ব। সদায় এই আত্মিক সুবাসেৰে আনকো সুবাসিত কৰি যোৱা। সদায় অচল হোৱানে? কোনো অস্থিৰতাই লৰচৰতো নকৰায়? কিবা হ’লে সেয়া শূনি, দেখি অলপো অস্থিৰতাততো আহি নোযোৱা? যিহেতু একোৱে নতুন নহয় তেন্তে অস্থিৰতাত কিয় আহা? কিবা নতুন কথা হ’লে অস্থিৰতা হ’ব। এই ‘কি’, ‘কিয়’ অনেক কল্প হৈছে, ইয়াক কোৱা হয় নাটকৰ ওপৰত নিশ্চয় বুদ্ধি। সৰ্বশক্তিমানৰ সান্নিধ্য আছে সেইবাবে নিচিন্ত বাদস্বাহ হোৱা। সকলো চিন্তা পিতাক দি দিলা গতিকে নিজে সদায় নিচিন্ত বাদস্বাহ। সদায় আত্মিক সুবাস বিয়পাই থাকা তেতিয়া সকলো বিঘ্ন শেষ হৈ যাব।

বৰদান: প্ৰত্যক্ষতাৰ সময় সমীপত আনোঁতা সদায় শুভচিন্তক আৰু স্ব-চিন্তক হোৱা। সেৱাত সফলতাৰ আধাৰ হৈছে শুভচিন্তক বৃত্তি কিয়নো তোমালোকৰ এইটো বৃত্তিয়ে আত্মাসকলৰ গ্ৰহণ শক্তি বা জিঞ্জাসাক বঢ়ায়, ইয়াৰ দ্বাৰা বাণীৰ সেৱা সহজে সফল হৈ যায়। আৰু নিজৰ প্ৰতি স্ব-চিন্তন কৰোঁতা স্ব-চিন্তক আত্মা সদায় মায়া অভেদ্য, কাৰোবাৰ দুৰ্বলতাক গ্ৰহণ কৰাৰ পৰা, ব্যক্তি বা বৈভৱৰ আকৰ্ষণৰ পৰা অভেদ্য হৈ যায়। গতিকে এই দুয়োটা বৰদান ব্যৱহাৰিক জীৱনত আনা তেতিয়া প্ৰত্যক্ষতাৰ সময় সমীপত আহিব।

স্লোগান: নিজৰ সংকল্পকো অৰ্পন কৰি দিয়া তেতিয়া সকলো দুৰ্বলতা স্বতঃ দূৰ হৈ যাব।

!! ওঁ শান্তি !!